

Marathon Edinburgh 26 mei 2019 - José Kloosterman

Vrijdag 24 mei

Na een heerlijk diner aan boord, een prima nachtrust tijdens de kalme tocht van IJmuiden naar Newcastle, en een English breakfast stonden we om 09.15 uur klaar om de boot af te rijden. Omdat ze hier altijd zo snel en efficiënt zijn, konden we rond 11.00 uur al de boot af en na een vriendelijke douane reden we even later naar de Hadrian Wall, ooit de noordwestelijke grens van het Romeinse Rijk. De zon scheen en het was prachtig. We gingen verder over smalle wegen met steile hellingen en even steile dalingen. Elke keer stond er een verkeersbord aan de voet van de helling met 'blind summit'. Inderdaad, bovenop de heuvel zag je even alleen de hemel en was de weg uit het zicht. Gelukkig gingen alle wegen gewoon rechtdoor.

Rond vier uur waren we bij ons hotel. We besloten nog even de stad in te gaan. De auto geparkeerd onder het gebouw van de dynamic earth experience, tegenover Arthur's Seat. Startnummer daar opgehaald in een lege hal. Geen kraampjes, alleen één tafel met enveloppen met nummers en bagagelabels maar iedereen was erg vrolijk. Na een lekker biertje en een burger kwamen we zo rond zeven uur weer terug bij de parkeergarage. Ze waren daar volop bezig de omgeving af te zetten voor de (korte) hardlooptwedstrijden van morgen met grote, hoge hekken rond de garage. Wat hadden wij een mazzel. Wij kwamen de parkeergarage uitrijden op het moment dat het laatste hek werd neergezet. Het was dat ze nog even keken, anders waren we opgesloten geweest. Wat hebben we gelachen toen we eenmaal veilig richting hotel reden. Stel je toch eens voor!

Zaterdag 25 mei

Na ons ontbijt vertrokken we met de tram naar de plek waar we morgen gaan starten. Er was geen enkele activiteit die ook maar in de verste verte erop wees dat er een marathon op het programma stond. En dat klopte ook, want we stonden bij het verkeerde park. Het was niet het St Andrew maar het St George park dat de eer te beurt viel als start te mogen dienen. Dus op naar het goede park maar ook daar was het gele bord met 'No Parking Edinburgh Marathon' de enige zichtbare aanwijzing. Gaat vast goed komen.

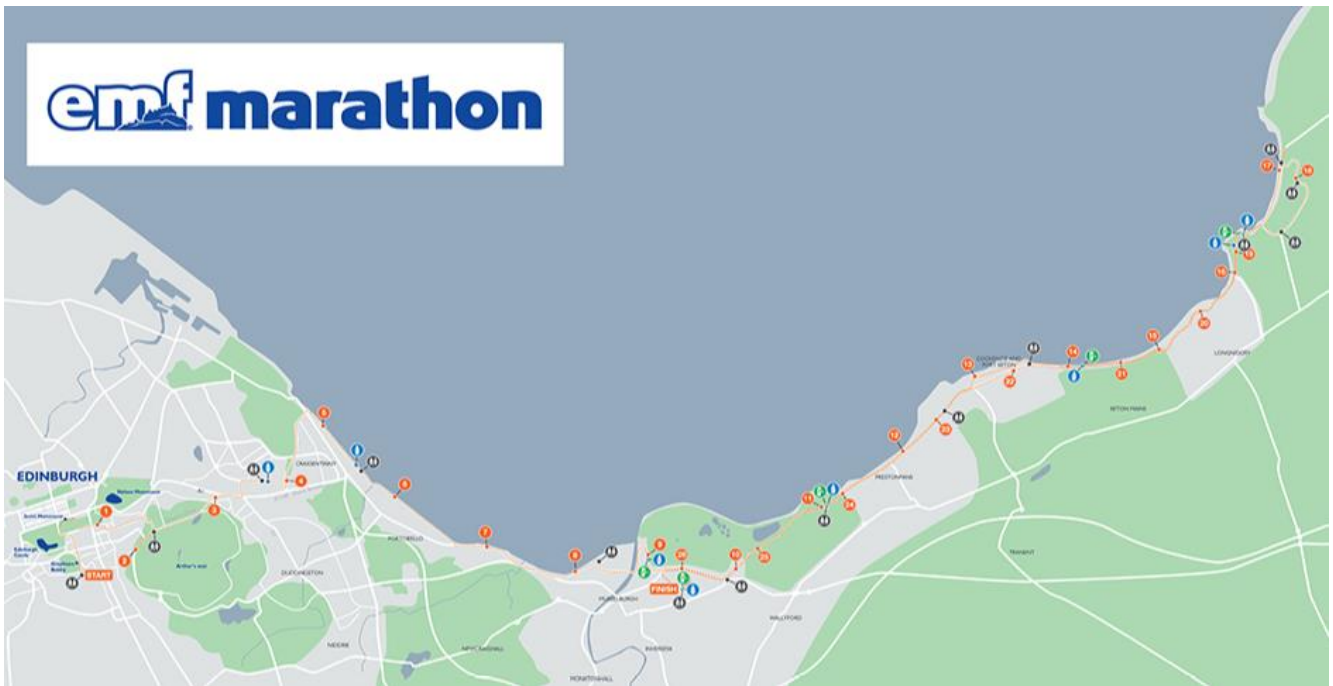
De weersvoorspelling voor morgen was erg slecht. We kregen gisteren nog de waarschuwing van de organisatie dat het erg hard zou regenen en waaien en dat we ons daar heel goed op moesten voorbereiden qua plastic en kleding. De voorspelling vandaag was voor morgen gelukkig iets beter. Het wordt spannend. Nog maar wel een biertje gedronken op de goede afloop. Helaas hadden ze geen 0.0 % Heineken, dus dan maar HopHouse 13!

Zondag 26 mei

Om 07.00 uur ging de wekker. Marathondag! Het regende lekker hard, dus de vooruitzichten waren goed. Voor de zoveelste keer checkten we onze weerapps in de hoop dat er ergens wat later op de dag beter weer werd voorspeld. We vonden er één: buienradar. Die voorspelde droog weer vanaf 11.00 uur en dat kwam uit. Wat ontzettend fijn! De sfeer op het plein van gisteren (St George) was heel relaxed. Er was eigenlijk niet veel veranderd. Er waren alleen vrachtwagens neergezet om je droge kleding voor bij de finish af te geven. Geen hekken, geen controle van startnummers en verder alleen maar aardige mensen. Hoe simpel kan het soms zijn. Er waren ook geen klokken langs het parcours, alleen bij start en finish.

Harry had besloten de eerste 15 km mee te lopen. Meestal stapt hij dan wat later in maar nu kon hij meteen vanaf de start mee. Was heel gezellig. Mooie route. We liepen van de stad via leuke dorpjes aan zee, naar een soort bos/duingebied met prachtige uitzichten op de baai. Heuvelachtig maar goed te doen. Tot ik bij het keerpunt op 30 km windkracht 5/6 vol tegen kreeg! Af en toe schuilde ik achter brede mannenruggen, om weer alleen verder te gaan als de mannen vaart verminderden. Vlakbij de finish stond Harry me op te wachten en liep hij het laatste stukje mee waar hij werd binnengehaald als een held. Hij kreeg ook een medaille en een T-shirt en hij heeft ze ook nog aangenomen! (Dit is dus de ongecensureerde versie). Het was een mooie dag, helemaal nu ik ook nog de mededeling heb gekregen dat ik tweede in mijn categorie ben geworden.

Mijn benen krijgen vanaf nu alle tijd om tot rust te komen, want morgen vertrekken we voor een rondreis door Schotland. Heel veel zin in!

